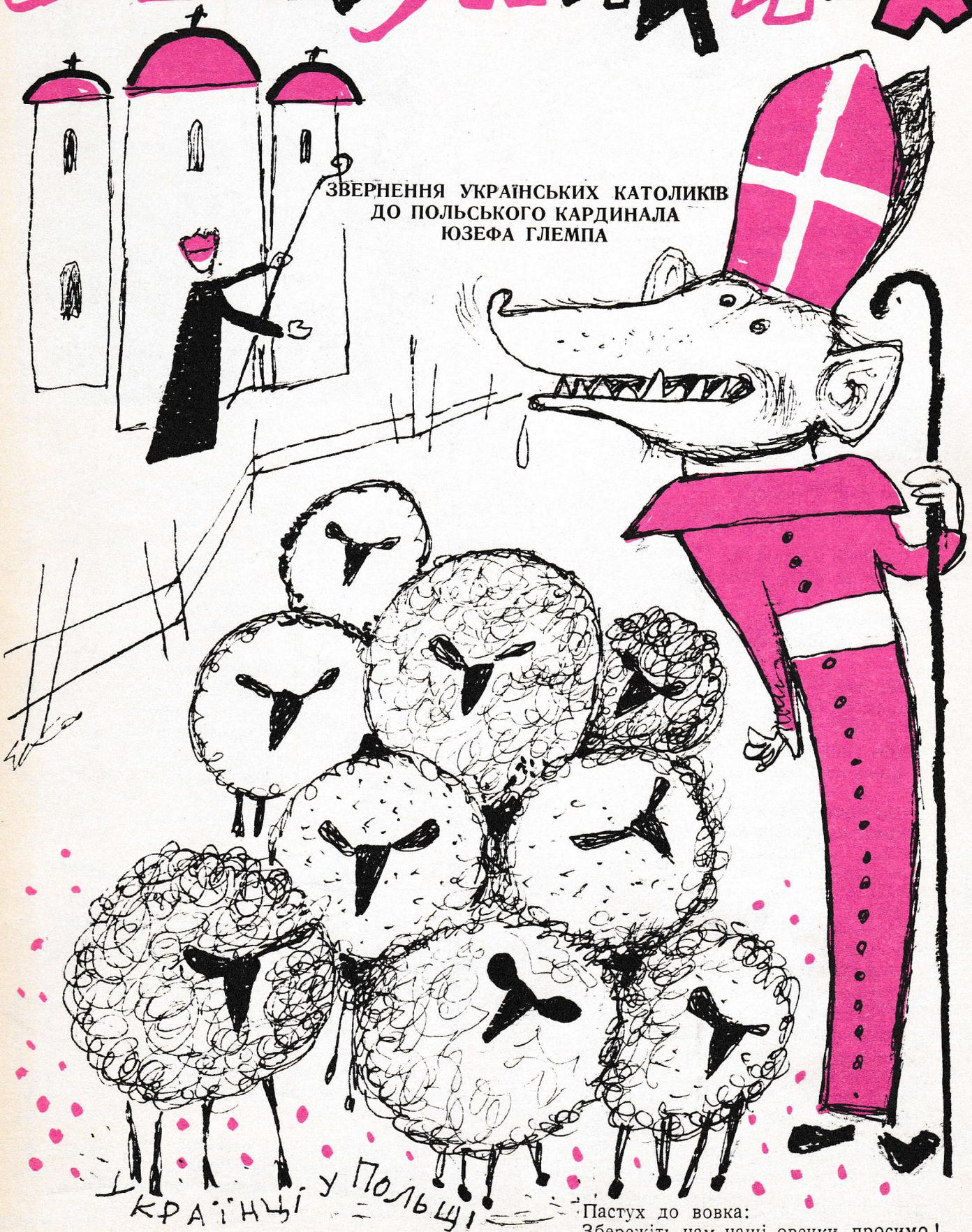

ОСМІЯТА

ЗВЕРНЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛІКІВ
ДО ПОЛЬСЬКОГО КАРДИНАЛА
ЮЗЕФА ГЛЕМПА

Українці у Польщі

Пастух до вовка:
Збережіть нам наші овечки, просимо!..

Що тобі з доброї новини,
Коли ти не маєш кому її сказати.

Що тобі з поезії,
Коли ти не маєш з ким її читати.

Що тобі з доброго дотепу,
Коли не маєш кому розповісти.

Що тобі з доброго вина,
Коли ти не маєш з ким випити.

Що тобі з перлів,
Коли ти не маєш кому їх показати.

Що тобі з грошей,
Коли ти не маєш з ким їх видати.

Що тобі з радості,
Коли не маєш з ким тішитися.

Що тобі з квітів,
Коли не маєш кому їх дарувати.

Що тобі з краси,
Коли ти не маєш кому її показувати.

Що тобі з мудрости,
Коли не маєш кого повчити.

Що тобі з великого щастя,
Коли не маєш з ким його ділити.

ЛИС

В СУЧАСНОМУ ТЕГЕРАНІ

Один турист приїхав до Тегерану, столиці Ірану. Сів до таксівки і просив завезти його до тююнової крамниці. Але автоводій сказав:

— Таких тепер немає! Щоб купити папіроси — треба поїхати до мечету.

— Якто? Мечет — це місце молитви!

— Ні, тепер молитви відбуваються в університеті!

— Чи там тепер не студіюють?

— Студії відбуваються у в'язниці!

— То у в'язницях уже немає злочинців?

— Вони всі сидять в урядах, при владі!

З виставки у Гантері

ХТО ЗАКОРДОНОМ?

— Лазор Абрамович подав заяву, що бажає виїхати до Америки. За якийсь час кличуть його до МВД (м-во внутрішніх справ) і кажуть, що йому відмовили, бо подав фальшиве свідчення.

— Ну, яке фальшиве свідчення? — питає Абрамович.

— У рубриці "Чи маєте рідню закордоном?" ви написали "Не маю", а це брехня! Нам відомо, що ви маєте в Ізраїлі двох братів!

— Дозвольте, яка ж це брехня? — питає Абрамович. — Мої брати вдома! То я закордоном!

БУНКЕТ

Сидиш незручно й дивишся спросоння,
(Втиснувши стан в небажаний корсет...)
І думаєш: еліто сивоскроня,
Який же ти — зів'ялий вже букет...

Підтоптана, засушена, прожита,
Вотліяння того вічного „як би!...“
Чи жертва ти сучасної доби,
Чи залишок загубленого світу?..

Ще добре, що для елітарних ніг
Існує пристань народного поля.
Як бачимо — принаймні хоч для них
Всміхнулась доля...

Зоя Когут

ДОРОГИЙ, ХОЧ І НЕ РІДНИЙ, СТРИЙКУ ЛИСЕ МИКИТО!

Хотів був з нагоди Великодня побажати Тобі смачного хроніку, але не був певний, чи Ти його їстимеш. До хроніку треба ж ще й ковбаси, як сам добре знаєш, стала тут трефною не тільки для наших співгромадян мойсеевого віровизнання, але також для багатьох хрищених людей.

Тут, бач, завелася мода на худеньких. Замість ковбаси, сала та інших сластей — народ пригорщами ковтає якісь там вітаміни, дієти та інші кальорії. Через те народ тут худенький, делікатний. А коли, навіть, трапляється якийсь опасистий хлоп — то це або наш бувший дивізійник, який перекинув торністру з плечей на живіт, або людина невилікувально хвора на "бір тумор". (По нашому це буде "пивом роздутий живіт".) У нас (ще там, дома) навіть собака кривився, коли було подати йому суху кістку, а тут молоді кавалери пропадають за дівчатами, що то тільки суха кістка обведена мальованою скіркою. У нас, як дівчина пішла коломийки — то читальняна долівка під нею тріщала. А тут? Вітер тільки трішечки повіє і дівчина вже боїться вийти з хати, щоби її не перевернуло.

В глибокій надії, що Ти, Дорогий Стрийку, не пішов за кличем худої моди — сердечно тисну лапу. Твій не рідний і недієтичний небіж.

Микита

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІ

П. Лариса Дончук: дякуємо за добре слово і сердечно здоровимо!

Ен-ко: До редакції можете писати теж прозою.

Студент, Аргентина: Не підписаних матеріалів — не містимо.

Грарбар, Торонто: Пішло до коша! Дякуємо!

О-сип, Чикаго: Сип не сип, а ми не маємо такого приятеля — аптекаря, щоби нам відчитав вашу писанину.

Пелехач, Н. Дж.: До коша! Просимо ще!

Львов'як: У ваших поезіях було забагато вогню. Всі згоріли.

Стриянин: Пішліть ваші новелі до "Стрийських Берегів"! Вони і так вже не виходять...

РОЗМОВА

— Чи ваш батько був епілептиком?

— Ні. Електротехніком.

МАМА СТАЄ НА ВАГУ

НАДХНЕННЯ

Дві дірки в носі
летять на крилах
До неба.

МОЯ ЛІТЕРАТУРНА НАГОРОДА ІРИНЕЄВІ ВЕРЕСУ

(Див. лютийневе число "Лиса Микити")

Жюрі не їло, ні не спало
лиш наших геніїв читало:
копиці прози, як за кару,
сонетів стоси, творів пару,

що, бідні, в цю гамарню слова
попали наче випадково.
На цей наш труд добродій Верес
підняв несамовитий вереск,

мовляв, такі в нас лавреати,
що хоч гони митлою з хати.
Розсердився пан Іринеєв,
що не йому попав трофей.

Мене ж він вирізнив і зрізав,
що п'ятакова в мене криза,
що темний люк латаю датками,
отож не розкидаю датками,
що з власних фондів, за народ,
не роздаю я нагород.

Це вперше в віковій історії
літературної теорії
критична думка полягає
в питанні, хто що в банку має:
як не купив в "субурбах" хати,
не маєш права мудрувати.

Чи маю в банку, чи не маю,
то Іринею обіцяю,
що дам йому останній гріш
за хоч один порядний вірш.
Своїм критичним носом чую,
що ані центом не ризкую.

ХВАЛЬКО

Хвалився хвалько, що
він купив собі таку трубу,
що треба п'ятьох людей,
щоби на ній грати.

— Неможливо!

— А леж так! Два три
має трубу, а два дує в
дірку.

— А що п'ятий?

— Читає ноги.

Вельмишановний Пане Лисе!

Прошу помістити таку інформацію:

Найважлишою темою у дискусії на останніх річних зборах Кредитівки в Сиракюз була справа українського правопису назви міста: Сіракузи чи Сиракюзи.

З пошаною — М. Д.

● Хоч давно вже минуло 9 місяців, СКВУ ще досі не може породити резолюцій з того конгресу.

● Хоч минуло вже 4 місяці від 14. конгресу УККА, то досі ще не появилися його резолюції, бо ніхто не хоче їх надрукувати, а "Бюлетень УККА" має "зимові вакації".

● Яків Сусленський приїхав до Америки, щоб переконати українців, що є ще "добрі євреї", крім "поганих жидів", як Візенталь, і "неутральних ізраїлітян", як львівський рабін Кагане, що його врятував Митрополит Андрей.

● На Україну вже прилетіли бузки, а до Америки прилетіли ластівки з Єгипту, але наші "перелетні птаці" не хочуть вертатися з Флориди.

● На останніх знімках зі Львова вже не видно ані одної написи в українській мові, але всі вже на "общепонятному язике".

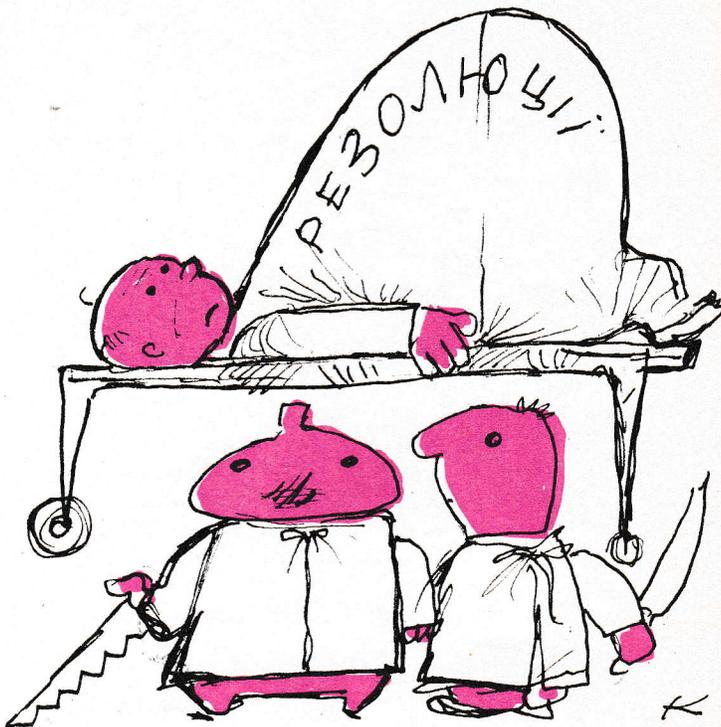
● Наш Володя Половчак має більше довір'я, навіть серед америкаської молоді, як родовита американська дівчинка Семанта Сміт, що у своїй фантастичній книжці вихвалила попід небеса "советський рай".

● Тому, що 71 банків в Огайо перестало виплачувати гроші, наші банки вернулися до старокрайового звичаю — зберігати гроші в панчохах...

● За прикладом нашого "земляка з Бучача", Візенталю, українці плянують заложити "Бюро документації протиукраїнських погромів", але хто буде доставляти інформацій так щедро, як Візенталеві Москва? Може турки, або татари?

● Тарас Шевченко перевертався у гробі, як на його святкуваннях діти калічили його поеми невідповідними наголосами та америкаською вимовою українських слів.

● За прикладом америкаських телевізійних станцій, що почали зливатися разом, деякі українські редакції задумують злитися разом в одну понадпартійну газету, бо партійних газет добрі люди не хочуть читати.

— Хіба застосувати "цісарський розтин"!..

НАПОЛЕОН І КАСТРО

Наполеон зустрівся з Кастром на другому світі. Кастро сказав:

— Якби я мав советські ракети, то я ніколи не програв би бою під Ватерльо!

На те Наполеон:

— Коли б я мав вашу пресу, то ніхто ніколи не довідався б, що я програв!

ТОЙ ТРЕТІЙ...

Перший був руский українського походження, другий був українцем російського походження. Третій також паскудно говорив по-українськи.

Перший студював в університеті в Москві, другий в університеті в Києві, а третій також був партієць.

Перший заробляв 15 тисяч рублів, другий заробляв 18 тисяч, а третій також крав.

В НАЦІОНАЛЬНІЙ БАРИ

Каже бартендер до нового гостя:

— Дивіться: ці, що співають, це тут народжені. А ті, що говорять по-англійськи, це з новоприбулих.

До приятелів людей належали не тільки пес і кінь, але також і кіт, і то з давніх часів. В Єгипті коти були домашніми звірятами вже 2.500 років перед народженням Христа. Спершу тримали їх на те, щоб ловити щурів і мишей. Пізніше коти стали улюбленцями жінок, навіть жінок фараонів. Коти стали "святими звірятами", їм ставили навіть пам'ятники, а по смерті — робили з них мумії.

Однак в Європі, в середньовічних часах, котів уважали за чортів, демонів! Чорні коти завжди товаришили відьмам-чарівницям. Якщо чорний кіт перебіжить дорогу, то це ще досі вважають за злий знак. Однак в Англії — білий кіт приносить біду. В деяких народів чорний кіт приносить свої власниці, дівчині, поведження у хлопців.

Думки про котів поділені: одні вважають, що кіт з природи фальшивий і злий, тому небезпечно його цілувати, бо може несподівано болоче драпнути гострими пазурами по обличчі. Інші вважають, що коти відчувають вдячність за теплоту й пестощі прихильних їм людей, головню — дітей і жінок. Як ласкати кота і щось приязно йому говорити, то кіт підносить голову і хвіст!

Про котів згадують у народніх приповідках, піснях, у літературі. Їх малюють малярі, різьблять різьбари.

В українських народніх приповідках часто згадується котів, наприклад, "нема то як котові й дякові", "дивиться, як кіт на сало", "манить, як кота мишею", "возиться, як кіт з оселедцем", "досада шкребе, як кіт лапою", "не для пса ковбаса — не для кота сало", "без жінки, як і без кота, і на печі холодно!"

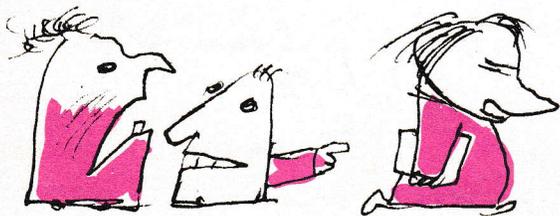
В опереті "Троянда Стамбулу" залюблений співає до своєї любки:

— "Скажи лиш котик мій!"

Але вона йому відповідає: — "Ні, котик, не скажу!" — але вкінці погодилися. Залюблені люблять називати свої "ідеали" "кицьою" або "котиком". Найбільше люблять котів діти. 9-літня Бебі написала листа до президента Регена:

— "Дорогий Президенте! Прошу видати закон про День Кота так, як є День Мама чи День

Батька, бо ми любимо котів так, як мамів і татів!"

НАУКА

— Дуже низький рівень української науки на еміграції. Я питався цього професора — котра тепер година і він відповів, що не знає...

Треба нам людей, які сказали б нам, що нам треба.

* * *

У статті про Я. Гніздовського читаємо: Гніздовський малює жуків з ботанічною точністю!

Найкращі пісні — старі пісні, бо їх уже не співають.

Все, що ти кажеш жінці, буде обернене проти тебе.

— Я не хотіла би панові перешкоджати, але на залі вже нікого немає...

З ПІДСОВЕТСЬКОГО ГУМОРУ

Зі села Конюхів прислали нам такий анекдот.

Пішла підсоветська жінка до лікаря і питається:

— Лікарю, скажи мені, до якої групи звірів я належу?

А лікар каже: Ви людина!

— Яка ж я людина?!

— Вранці я встаю стривожена, як вівця.

— Біжу на роботу голодна, як вовк.

— Чіпляюся автобуса, як мавпа.

— Товчуся в автобусі, як медвідь.

— Перегризусь з пасажирами, як собака.

— З автобуса вилажу мокра, як курка.

— Цілий день працюю, як кінь.

— Потім бігаю по магазинах, як лисиця.

— Сумками перегружена, як верблюд.

— Іду додому, як черепаха.

— А дома кручуся, як білка в колесі.

— На дітей кричу, як тигриця.

— Чоловік приходить з роботи — питається: обід готовий, кицю?

— Нагодую чоловіка та дітей, кладуся спати, а чоловік каже: Посунься, корово!..

— А тепер, лікарю, скажи, бо не знаю, до яких тварин я зачислятись маю?

ВОРОБЕЦЬ

МРІЇ СОВЕТЬСЬКОЇ МОЛОДІ

Неначе бомба впала між московськими вчителями, бо виявилось, що вихована на комуністичних ідеалах московська молодь має західні, капіталістичні життєві мрії!

Директор одної московської школи завдав своїм 300 школярам, від 10 до 13 літ, таку тему: "Як хочу жити, як виросту"? Він був певний, що молодь схоче жити як "нові советські люди", але важко розчарувався, бо виявилось, що молодь його школи не захоплена комуністичними "лозунгами", але західним, капіталістичним стилем життя.

— Я хочу багато подорожувати, — написала одна учениця, — бачити квіти, красу, Париж! Літом буду купатися на Кримі. Вбиратися буду в західні оляги. Хочу мати дітей, авто і чоловіка — дипломата. Не буду працювати, але буду їсти як цариця!

Один син журналіста написав: — "Хочу мандрувати по багатьох краях, хочу мати інтерв'ю з повстанцем у Салвадорі, в тіні пальмових дерев" ...

Інший хлопець написав: — "Хочу бути летуном, директором тресту, як мій батько, хочу літати за кордони і привозити звідтам гарні дарунки" ...

Одна дівчина написала, що "після того як вийду заміж за біолога — купимо піяно і будемо співати цілий день! Також купимо шкотського песика-вівчарика і дві папуги-какаду!"

Одна така "фантастка" написала: "Я не буду працювати, але буду діставати платню так, якби працювала! Хочу мати багато речей, на кожний день інший одяг, модні "джінси" і багато всякої всячини. Одяг робить особу гарнішою і стрункішою! Я буду краще жити від усіх інших!" ...

Один хлопець так собі уявляє життя: — "Багатий чоловік знає багато, може багато зробити, має все: авто, дім, літню дачу, добрих приятелів. Визначний чоловік є той, хто має корисних приятелів".

Другий такий, зовсім некомуністичний "філософ", так міркує: "Важко жити без впливових приятелів і добрих зв'язків" ...

Директор і учителі були приголомшені, бо не сподівалися таких відповідей! Загально думають, що діти чули такі погляди від своїх батьків. Почалося слідство, як діти, виховувані в комуністичному дусі, могли дійти до таких капіталістичних поглядів, так відхилилися від комуністичної лінії. Щоб зменшити цей скандал московські газети писали, що в Америці молодь ще більш матеріалістично настроєна, тому вибирає тільки такі фахи, які приносять найбільше долярів! Занедбує гуманістичні науки й мистецтво, даючи перевагу добре оплачуваній економічній кар'єрі... Чи справді?

Цікаво, які відповіді написала б наша молодь на цей самий запит? Варто спробувати!

Кум Наум

ЕМ-ВЕДІВСЬКІ „ВІСТІ З УКРАЇНИ“ ВІДЗНАЧИЛИ 75-ЛІТТЯ ОДНОГО ЗІ СВОЇХ РЕДАКТОРІВ — ЮРІЯ КОСАЧА — ПІД ЧАС ЙОГО ВІДВІДИН У РЕДАКЦІЇ.

„МНОГАЯ ЛЕТА!“

МІЛІЦОНЕРИ

В СССР міліціант відчиняє пушку сардинок?
Стукає до пушки і каже:

— Відчиняйте — міліція!

А як відчиняють, коли їх є двох?

— Відчиняйте, ви оточені!

ЩО ВІЛЬНО І ЩО ЗАБОРОНЕНО

В Німеччині все законом заборонено, хіба що законом дозволено.

У Франції все законом дозволено, хіба що законом заборонено.

В Італії все законом дозволено, навіть те, що законом заборонено.

В Совдепії все законом заборонено, навіть те, що законом дозволено!

ДУМКА

До правди не треба вже нічого додавати.

Суперечка не тривала б так довго, коли б вина була тільки по одній стороні.

Криза — тоді, коли нема грошей, яких нема де видати.

ДЗІНАЗІ-

У Старім Краю на дзін-дзінери казали — дзіндзінер?

Дзіндзінер Миленич, дзіндзінер Кордуба, дзіндзінер Петрина, дзіндзінер Крохмалюк...

На дзіндзінера хтобуд не надавав си, дзіндзінером мусів, ек то казали, уродити си.

Тото значит, жи ек би пан дзіндзінер Кунинський не вродив си, то сегодни не був би дзіндзінером, але екимос инакшим високим уредником, жи то из живих людий стегае податок.

В теперішній чес лехко бути дзіндзінером, бо всьо маюг написано у блюитені: коли тот коктейль, а коли вечера. І ци буде курка, ци шницлі...

За мої памети і ше перед тим, то тра було кужду найменшу річ самому вінаходити.

І так, ек вінайшов хтос пірше колесо, то шо було? — Тачка.

А ек відумав друге колесо, то було вже — дві тачки. І так поволи дійшло до петого колеса у возі, — але тото схопив для себе Народний Союз і тримае у своїй канцелярії.

Дзіндзінери були ружні: машиновий, мірничий, водний, дороговий і навит спеціальний кредитівський, достоментни так, ек е у докторів: Джуль — від вуха, Джуль — від носа, Джуль — від горла, а ек тра дати Прицакови на Гарвард, то хто дае? — Джуль!..

Найважніший був дзіндзінер — машиновий. Тот найперше відумав січка-

Репетуе комуніст:
Хто не краде. той не їсть!

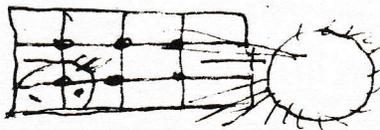
НАШІ

— Я до вас із серцем, а ви до мене з політикою!..

СОВЕТСЬКЕ ПРИСЛІВ'Я

Вдар кулаком об стіл —
то всі ноги повідлітають.

І в наше віконце
загляне сонце...

ПОЛІТИК ДОПАСОВУЄ ОКУЛЯРИ

В парохіяльній школі

— Де жили Адам і Єва?
— В Краю..

НАШІ СУСІДИ

— Дуже вас, сусідо, перепрошую, шо мої кури погребли вам грядки.

— Дурниця! І так мій пес загриз вам дві курки.

— Багателька! За те я вам пса підстрілив.

— Дрібниця! За те мої хлопці повибивали вам вікна. Мені навіть прикро...

— Не журіться. Я вам за те струїв ката.

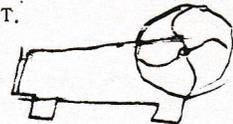
— А моя жінка вашій видряпала очі. Дуже перепрошую.

— Нема причини! Не робіть собі докорів, бо я за те підпалив вам гараж. Дивіться, як горить!..

Б-6

ню, аби різати січку для коров, жи належіли до Маслосоюзу. Січкарю вінайшли раз-два, але не було корби. Показало си, жи корба — важна річ і без неї машинерія не рушит.

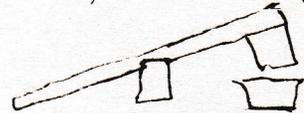
Навит така, ек машинка до кави, жи наші їмосці привезли собі, по більшій части ше из Краю, то без корби — пса варта.

Але ведлуг пса, то тоди не було з тим кілко амбарасу і пси не були такі до роги, ек тепер у Гамериці, де куждий кундел мусит, псякров, мати свою метрику, з екої він походит фамелії і ци має тата, ци не має. І екі на тото е свідки...

А ше була у Краю така важна машина, ек жорна. Така една уратовала си від войны, дістала си екос без скринінгу на імїграцію і тепер стоет у УВАН-Ті ув науковій секцілі. Ге тото почув пан Падох из ЕНТЕЕШУ, то узлостив си і заповів, жи поставит у

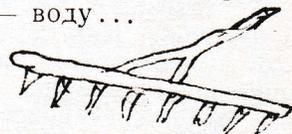

своїй науковій секцілі — ступу.

Тепер, буде, жи, ек здибают си наші плюфесори, то мут казати еден до другого:

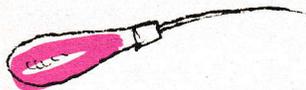
— А шо там, пане колего, опихаете сегодни?

— Воду, пане плюфесоре, — воду...

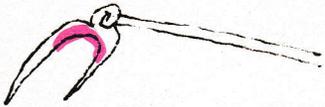

Або возміт такий делікатний аструмент ек — граблі. Една из тим е бі-

да: тоті всі наші граблі гребут всьо до себе, а таких, аби гребли від себе не вінайшли по нинішний день.

Ведлуг шила, то тиж тра було зачинати з самого початку, бо нарид ходив переважно босаком, і не було ше таких високих шкіл, аби скубентів шевства віучувати.

Лехче було из мотичков. Але не куждий знав, ек из тим обходити си і в нас деекі взели си лізти з цесим на сонце. Тот нумер не вийшов і не знати, ци наші мотички за-короткі, ци сонце за-високе...

До того всього тра дати важне зауважене, еке зробив мій братанок Ігор, жи не всьо візнаходили тівко с а м і хлоп, але наше дзіндзінерске жіноцтво тиж причинило си.

Возміт хоч би — макогін.

Тежко повірити, аби котрийс хлоп відумав сам на себе таку небеспечну річ.

Така тото у нас, у Дітройті, дзіндзінерска Історія України. Всьо кінчит си, ек сказав Тарас Шевченко:

Минуло си,
Не верне си —
Шкода говорити!..

Світ мінее си і всьо дзіндзінерство переходит на компютор.

А шо то за чиста холебра тот компютор, то вам опишу на другий раз, — майте свету терпеливост!..

Уршиць Зоуля

Ф Л Ъ О Р И Д А

Близько Українського Культурного Осередку та Мінеральних вод, близько Мехіканської затоки, в Норт-Порті й Ворм Мінерал Спрінг є до купна „БОНГАЛА“ ВЖЕ ВІД 25,000 — та ЛЬОТИ 80x125 за 2500 — МИ БУДУЄМ НОВІ ДОМИ ВЖЕ ВІД 36,000 на ВАШІ ЛЬОТИ.

В СПРАВІ КУПНА ЦИХ ОБ'ЄКТІВ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО ПРОДАВЦІЯ В. КУКУРБИ:

S. W. GATEWAY REALTY INC.

2686 F. Tamiami Trail
Port Charlotte, FL 33952
Tel.: (813) 629-8190 Office

Хай живе мир!

Хай живе мир! Хай живе мир!

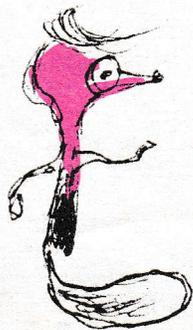

Хай живе мир! Хай живе мир!

Тріо СУМА "Соловейки"
мистецький керівник
проф. Зоя Маркович

В пам'ять моїх Батьків
інж. Олександра Охрима і
Ольги Охрим пересилаю
на пресовий фонд "Лиса
Микити" 50 доларів.

Зіна Семенюк

В першу річницю смерті св. пам'яті нашого дорогого партнера Івася Керницького пересилаємо на пресовий фонд "Лиса Микити" 25 доларів.

По 20 дол.: Ольга Пахолок, Др. А. Н. Хрептовський;

По 12 дол.: Др. Є. Веремчук, М. Даниш, М. аЗвицький, Л. Лобуш, Др. В. Ціханський;

По 10 дол.: М. і С. Воробець, К. Корбет, О. С. Слупчинський, Др. Р. Трохимчук;

По 9 дол.: В. Колодчин, Н. Крумшин, І. Харамбура, Р. Л. Хом'як, В. Стойко;

По 7 дол.: Др. М. Антонович — Голляндія, С. Бабій, Др. І. Н. Гребеняк, А. Кобаса, Р. Прийма, С. Стадник, М. Турянський;

По 6 дол.: В. Бойко, А. Мончак;

По 5 дол.: М. Гарасимів, о. Р. Гробельський, Ю. Кекіш, Др. І. Мулик, Т. Панкевич, М. Цісарук, Е. Р. Цибик;

По 4 дол.: А. Аврам, І. Бекерський, Т. Богданська, В. Данилюк, Др. І. Дачишин, Х. Дурбак, І. Р. Лесик, Л. М. Лямпіка, І. Б. Заяць, С. Максим'юк, Е. І. Михайлів, І. Олексин, Г. Петраш, Др. І. Рудавський, О. Савчинський, С. Ткач, Др. Б. Цимбалістий, Р. Чавс, І. Ярош;

3 дол.: Б. Мельник;

По 2 дол.: Т. Баран, Т. Блажкевич, Т. Гайвас, А. Гайний, Т. Гичко, Др. Е. Гіль, Б. Дейчаківський, Л. Дончук, Б. Заремба, В. Забіяка, І. Захарків — Німеччина, Др. І. Куйдич, К. Левко, М. Лапка, Т. М. Мацьків, о. Мартинюк, А. Б. Мирош-Новосівська, Я. Петрина, А. Рудавський, Р. Стефанюк, Л. Стихно, О. Татомир, Е. Цегелик, Я.

Шарко.

"THE FOX"

P.O. BOX 10148

Detroit, Michigan 48210

Річна передплата 8.00 дол.

Editor Edward Kozak